

OPONENTNÍ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE KRISTÝNY VYSLYCHOVÉ

ateliér: Kohout – Tichý
projekt: Bytový dům Brno
vypracoval: Kristýna Vyslychová

Studentka řešila komplexní zadání. Nejprve společně se čtyřmi dalšími studenty stanovila regulaci, parcelaci a celkové ztvárnění nového městského bloku. Poté navrhla dva domy: jednu administrativní budovu podél železnice a jeden bytový dům podél parku. Ve druhém semestru detailně rozpracovala bytový dům do podrobnosti prováděcího projektu. Jen z tohoto stručného výčtu je patrné, že se jednalo o velký objem práce, ve kterém je těžké udržet kvalitu navzdory kvantitě. Projekt bohužel trpí architektonickou nedokrveností, nartikulovatností a to i ve stavebně-architektonickém ztvárnění.

Předmětem posudku má být především stavebně-architektonické řešení, přesto pokládám za důležité se vyjádřit k některým koncepčním otázkám.

Průchod do bloku:

Jaký prostor vlastně roztržením bloku vzniká? K čemu slouží tento prostor? Je to jen průchod, nebo je to místo spočinutí, nebo se jedná o prosvětlení vnitrobloku? Kde je rozhraní veřejného a polosoukromého prostoru? Zároveň s uliční fasádou, nebo zároveň s dvorní? Je tato hranice nějak definovaná? Obávám se, že vytvořený prostor je příliš úzký na to, aby zde člověku bylo příjemné pobývat, a přitom příliš široký na to, aby se jednalo o pouhý průchod. Roztržení bloku bez podržení jeho hranice plotem, bránou, zídou, komerční podnoží apod. velmi oslabuje svébytnost vnitrobloku a pocit bezpečí pro jeho obyvatele.

Architektura domu:

Podobně jako na-mne roztržení bloku působí neopodstatněným nahodilým dojmem, stejně tak i vlastní architektura domu v daném kontextu působí nezakotveně. Jako by se jednalo o panelák náhodně zaparkovaný do městského bloku, panelák vedle kterého náhodou zbylo trochu místa. Domu se nepodařilo vzniklý prostor dodefinovat, protože dům na průchod vůbec nereaguje. Půdorys i fasáda domu je řešena jako dvě identické řadové sekce ukončené štítovou zdí s podružnými okny.

Dispozice

Základní figura půdorysu je sympaticky racionální, logická. Ovšem při detailnějším prostudování se vyjevují některá úskalí. Proporce pokojů do parku jsou příliš úzké a hluboké. Naopak pokoje do dvora jsou příliš mělké – jen 3,6 m. Cenné dvorní přízemí domu, kde by mohly být krásné větší byty s předzahrádkami, je zabráno sklípkou. Mělké panelákové lodžie do parku (1,3m) neumožňují venkovní stolování. Celková skladba bytů je monotónní. Chybí větší byty s velkými terasami v posledním podlaží.

DODRŽENÍ KONCEPCE:

Architektura domu je velmi jednoduchá, balancující na hraně banálnosti a chladné sterilnosti: bílá omítka, světle šedá okna, svisle členěná kovová zábradlí. Dominantním prvkem a pointou celého domu jsou průběžné lodžie kryté posuvnými hliníkovými okenicemi. Očekával bych, že na ně se upne veškerá péče studentčina návrhu, protože vše ostatní jsou jen typové rutinní detaily. Ale detail lodžie je technicky i esteticky nedořešený. Posuvné okenice z perforovaného plechu nejsou nikde zobrazeny v detailním pohledu, čili není zřejmý proporční vztah perforace a sloupkového zábradlí. Esteticky nevládně působí těsná blízkost vodorovného jacklu zábradlí a vodící kolejničky žaluzií. Zábradlí lodžii a oken jsou velmi robustní. Tvoří je rámy z jacklů 40x40 mm a svislé sloupky z jacklů 20 x 20 mm. Takto řešivají zábradlí bezejmenní projektanti dopravních staveb. Jen pro srovnání: klasické panelákové zábradlí je tvořeno plochým profilem 10x40 a kulatými sloupky d=15 mm. Masivní zábradlí a plastová okna posouvají výraz domu, který by mohl být za určitých podmínek chladně noblesní, směrem k vulgární laciné banálnosti.

CELKOVÁ KVALITA ARCHITEKTONICKO-STAVEBNÍHO ŘEŠENÍ:

Stavebně-architektonické řešení je, až na některé detaily, správné a logické. Co se vlastního konstrukčního systému týče, jsem osobně příznivcem zděného nosného systému, ale u takto pojatého domu bych zvažoval použití skeletu, nějak mi to více pasuje k modernistické estetice domu i s přihlédnutím k budoucím klientským změnám daným příliš stísněným modulem domu.

Plastová okna – cena probarveného plastového okna se velmi blíží ceně dřevěného eurookna, jehož morální a mechanické vlastnosti jsou nesrovnatně lepší. Použití plastových oken do parteru pokládám za vyloženě nevhodné. Celkově mi plastová okna s dvojsklem nesedí k domu u parku, který má být cílen na vyšší střední vrstvu, jak sdělila sama studentka.

Detail lodžie – není čitelné, jakým způsobem je zábradlí kotveno k atice lodžie a jakým způsobem je prostup zábradlí a oplechování atiky řešen. Tento detail je technicky velmi problematický a v současném stavebnictví se většinou už nepoužívá. Vodící kolejnice pro posuvné okenice nemůže ležet přímo na oplechování, ale musí zde být distance, aby mohla odtékat voda pod kolejnicí. Jak již bylo řečeno, těsné sousedství spodního jacklu zábradlí a kolejnice je nehezkké, je ke zvážení, zda by nebylo lepší kolejnici kotvit k vodorovnému profilu zábradlí, čili sloučit tyto dva prvky v jeden.

Detail kotvení okenního zábradlí – není čitelný způsob kotvení zábradlí

Detail soklu – je otázkou, zda k takto minimalisticky pojatému domu se hodí podsekly zateplovákový sokl

FORMÁLNÍ STRÁNKA PROJEKTU

Grafická úroveň projektu je dobrá, některé detaily jsou hůře čitelné. K jednotlivým částem dokumentace mám tyto dílčí formální připomínky:

Koordinační situace

Obsahuje všechny potřebné informace. Zvolil bych menší rozsah, aby byla přehlednější

Půdorysy

Nejsou vyznačeny obklady v koupelnách

Chybí modulové osy

Fasády

Otvíravá okna se nevyšedují, je to matoucí, ve výkrese fasád se zdůrazňují pouze odlišné materiály. Není naznačen sokl.

Skladby podlah

Bývá ve zvyku je kreslit ve styku se stěnou, aby bylo zachyceno řešení soklů nebo lišt

Detaily

Některé detaily, paradoxně ty architektonicky podstatné, jsou hůře čitelné. Ztrácí se zde některé podstatné informace – kotvení zábradlí apod...

Do detailů se píše pouze čísla skladeb, rozepisují se pouze ty skladby, které nejsou součástí tabulky skladeb.

ZÁVĚR

Projekt byl zpracován v dostatečném rozsahu. Dům je po stavební stránce jednoduchý, založený na vesměs typových rutinních stavařských detailech. O to více zde postrádám zřetelnější architektonický vklad. Proto navrhuji známku D.

V Praze 19. 6. 2017

Ing. arch. Petr Štovíček